

UREDIMO SI GEOGRAFSKO UČILNICO IN KABINET

Slavko Brinovec

Postopnost opremljanja. Ne samo geografija, ampak celotno družboslovno področje je bilo pri ustvarjanju možnosti za normalen pouk dolgo časa zanemarjeno, mnogokje pa je še zdaj. Dolgo časa ni bilo na razpolago ustreznih didaktičnih gradiv, zato ni bilo potrebe po opremljenosti učilnic za to področje. Po drugi strani tudi ni bilo nikogar, ki bi sistematično zbiral opremo za take učilnice. Normativov zanje nismo povzemali po drugih državah, čeprav jih tam imajo. Tudi družba za take projekte ni bila navdušena. Sprejemanje normativov za opremo učilnic pomeni tudi obveznosti za tistega, ki jih potrdi, ker jih mora financirati. Poskusov za druga predmetna področja je bilo nekaj, nekateri med njimi so bili tudi zelo uspešni (učilnice za pouk biologije, fizike, kemije). Vsi dosedanja poskusi opremljanja geografske učilnice so bili le trud posameznikov, ki jim ni bilo vseeno, v kakšnih razmerah poteka pouk geografije. Zavedali so se, da uporaba različnih didaktičnih gradiv pri pouku bolj diskriminira kot pa motivira učence.

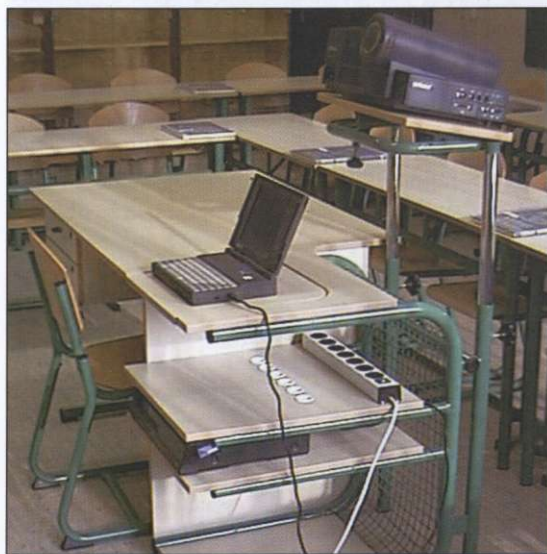
Skrajni čas je torej, da določimo pogoje za geografsko učilnico, ki bo omogočala optimalno uporabo vseh didaktičnih sredstev pri pouku. Ne smemo pozabiti, da je ena temeljnih nalog pouka geografije ustvariti prostorsko predstavo pokrajine ali celine, ki jo obravnavamo. Ker gre za prostorsko predstavo sveta in njegovih delov, ki jih ni mogoče neposredno videti, je potrebno ustvariti možnosti za posredno opazovanje. Zato je za pouk geografije, ki sicer ima veliko možnosti spoznavati pojave in procese v neposredni okolici šole, pomembno, da ustvari pogoje za opazovanje bolj oddaljenih regij in celin. Geografska učilnica mora dati pogoje za posredno opazovanje z vsemi mediji, ki jih imamo na razpolago.

Za pouk geografije imamo veliko didaktičnih gradiv, ki omogočajo sodoben pouk. Pogoji za njihovo uporabo pa so slabi. V zadnjem času smo v Sloveniji dobili veliko stenskih kart, verjetno smo ena redkih majhnih držav, ki ima na razpolago čez 40 različnih stenskih kart Slovenije ali njenih pokrajin. Če pogledamo po učilnicah, pa vidimo, da jih imajo le redke šole, pa še te karte niso ustrezno obešene ali so celo postavljene po kotih. Z raziskavo je bilo ugotovljeno, da ima več kot štiri petine geografskih učilnic grafoskop. Tudi prosojnic za pouk geografije je

na trgu veliko za vse razrede in stopnje šol. Podobno je z diapozitivi. Veliko jih je z različnimi vsebinami. Vendar pa je uporaba obeh učil problematična, ker ni ustreznih projekcijskih platen ali niso dobro postavljena.

Neustrezni pogoji za projekcijo: premajhno projekcijsko platno in slabo zatemnjena učilnica ne omogočata enakovrednega dela vsem učencem. Medtem ko tisti v prvih klopih dobro vidijo tudi na premajhnem platu, ostali v razredu od projekcije nimajo nič. Včasih zaradi slabih pogojev učitelj sploh ne uporablja projekcije, čeprav ima na razpolago vsa didaktična sredstva.

Vsi ti argumenti zahtevajo geografsko učilnico, ki ustreza ciljem pouka geografije in bo organizirana tako, da jo bomo lahko uporabljali tudi v prihodnosti. Opremljanje geografske učilnice je drago in je šole ne bodo zmogle opremiti v kratkem času. Zato se je potrebno lotiti opremljanja premišljeno. Poskrbeti je treba, da je oprema postavljena v razredu tako, da njena uporaba ne moti pozornosti učencev med razlago. Ko smo se odločili za najbolj racionalno opremo, je potrebna odločitev tudi o tem, kakšna naj bo učilnica, da bo ustrezala uporabi sodobnih medijev in računalnika. Nakup in usmeritev na uporabo multimedije namreč poceni opremo učilnice, ker bomo izločili učna sredstva, ki jih pri multimediji ne rabimo. Tako zamišljena učilnica pa bo že bolj realna in v nekem časovnem obdobju jo bo mogoče organizirati. Iz povedanega sledi, da je možno geografsko učilnico oblikovati tudi fazno. Vsaka faza

v projektu pomeni novo kakovost pri pouku geografije.

Opremljanje geografske učilnice se začne z določitvijo prostora, v katerem bo pouk geografije. Nekajkrat je bilo namreč že poudarjeno, da so učenci z vstopom v predmetno učilnico vsaj delno že motivirani za predmet. Potrebno je povedati, da mora biti v bližini take učilnice tudi prostor, v katerem bo geografski kabinet. Koliko učilnic za pouk geografije potrebujemo? Ko nimamo nobene, smo zadovoljni z eno, ko pa je ta opremljena, iščemo možnosti za opremo druge, če je na šoli dovolj učencev. Izhodišče za oblikovanje geografske učilnice je 30 ur pouka geografije tedensko, če je pouka nad 60 ur, potrebujemo dve taki učilnici.

Finančne zmožnosti postavljajo omejitve pri takojšnji popolni opremi učilnice. Zato je najbolje, da se opremljanja geografske učilnice lotimo fazno, vsaka faza pomeni neko zaključeno etapo, ki bistveno izboljšuje pogoje za pouk geografije. Izogibajmo se ideji, da na šoli postavimo univerzalno multimedijško učilnico. Vsako predmetno področje ima svoje zahteve, zato tudi zahteva drugačne pogoje za delo. Učilnica mora ustvariti pogoje za nemoteno in nenehno uporabo različnih didaktičnih gradiv, ki naj omogočijo racionalnejši, aktivnejši in učinkovitejši pouk.

Zaradi pomanjkanja denarja naj faza opremljanja predstavlja zaključeno etapo, ki sledi končni optimalni opremi. Tako naj prva faza opremljanja geografske učilnice omogoča ustvariti prostorsko predstavo, kar pomeni, da naj prinese v razred opremo z vsemi stenskimi kartami in projekcijskim platnom. Druga faza naj omogoča posredno opazovanje in naj bo namenjena ustrezni namestitvi projekcijskih sredstev na multimedijškem pultu. V tretji fazi naj računalnik omogoča simulacije različnih procesov in pojavov ter oblikovanje novih programov s pomočjo zgoščenk in Interneta. V zadnji, četrti fazi bi poskrbeli še za geografski kabinet, v katerem naj

bodo pregledno spravljena vsa učila, ki jih trenutno ne potrebujemo pri pouku.

Dolžina posamezne faze bo odvisna od finančnih možnosti. Glede na to, da v to predmetno področje v preteklosti ni bilo vloženo veliko denarja, bi opremljanje morali končati najkasneje v štirih letih. Šole, ki imajo več denarja in razumevanja, bi to lahko opravile mnogo hitreje.

Pogoji za prostorsko predstavo. Ena izmed temeljnih nalog pouka geografije je ustvariti prostorsko predstavo o pokrajinah, ki jih obravnavamo. Taka predstava je zelo abstraktna, če nimamo na razpolago ustreznih didaktičnih gradiv. Brez geografske karte ni pouka geografije. Če hoče učitelj v spoznavnem procesu voditi učence, mora imeti na razpolago ustrezne stenske karte. Prva naloga pri opremi geografske učilnice je torej razmestiti stenske karte. Te poleg atlasov, ki jih imajo učenci na klopi, lahko največ pripomorejo k ustreznim prostorskim predstavam. Da ne bi reševali opreme v geografski učilnici parcialno, moramo hkrati s postavitvijo stenskih kart poskrbeti še za dva elementa, ki v učilnici morata biti, to je ustrezno velika tabla in projekcijsko platno.

Celostranska tabla je nujno potrebna v geografski učilnici, ker je z razvitjem stenske karte ali projekcijskega platna zakrit precejšen del prednje stene. Če je tabla čez vso prednjo steno, ostaja za pisanje na njej še vedno dovolj prostora, da učitelj oblikuje tabelsko sliko, miselni vzorec ali razlaga nove pojme.

Zemljevide postavimo v navijalnik, ki ga montiramo na steno ali strop. Navijalnikov je na trgu dovolj, le redki pa so tako trpežni, da zdržijo neprestano zvijanje in odvijanje stenskih kart. Pri tem je potrebno upoštevati še poškodbe, ki lahko nastanejo zaradi igranja učencev. Na kaj moramo biti pri nakupu navijalnika posebno pozorni? Vretena zemljevidov morajo biti močno vpeta v navijalnik, da se zemljevid ne sname, imeti morajo vzmet, ki ustavlja karto, ko jo spuščamo in varovalo, ki ob zvijanju karto ne zavrti okoli vretena. Navijalnik naj ima možnost montiranja 9 kart, ki so v njem obešene v dve vrsti, da ne sega zaradi velikosti preveč v razred. V razredu naj bosta dva navijalnika, na vsaki strani projekcijskega platna po eden.

Tako imamo obešenih v navijalnikih 18 zemljevidov, ki zadovoljijo potrebo po stenskih kartah pri pouku geografije tako osnovno kot srednjo šolo. Montaza zemljevidov v navijalnik je stvar prodajalca opreme, njihova razvrstitev pa je predlagana v tem projektu, prav tako razmestitev navijalnikov.

Navijalniki so lahko mehanični ali električni. Dobre lastnosti mehaničnih navijalnikov so, da so mnogo cenejši, zaradi enostavne izdelave se manj kvarijo. Električne lahko upravljamo z multimedijskega pulta, so precej dražji in imajo večjo možnost poskodb. Verjetno jih zaradi visoke cene v šoli ne bo veliko. Izbrati moramo tak navijalnik, da lahko vanj montiramo stare ali nove zemljevide. Montaža mora biti enostavna, tako da nam ni potrebno klicati za to servisa.

Ob pripravi projekta vzorčne geografske učilnice smo z izdelovalci opreme razvili mehanični navijalnik, ki ustreza vsem zahtevam. Ima 9 vreten, ki so razvrščena dvovrstno. Zemljevid razvijemo z vrstico, ki je montirana pri strani vretena. Vrvice zviti zemljevidov tako ne motijo pogleda na razvitem zemljevidu. Vrvice so lahko montirane na levi ali desni strani navijalnika. Priporočljivo je, da so vrvice na zunanji strani navijalnika: na desnem navijalniku na desni strani, na levem pa na levi.

Nad oba navijalnika že takoj montiramo luči, ki zemljevide osvetljujejo in omogočajo tudi ob zatemnjeni učilnici nemoteno delo z zemljevidi. Stikalo za luči mora biti v bližini učitelja, najidealnejše je stikalo na multimedijskem pultu.

Ker je neposredno opazovanje eden izmed ciljev pouka geografije, moramo zanj ustvariti ustrezne pogoje. V naših šolah potekajo projekcije ali na premajhnih platnih ali na belih tablah, ki so montirane prenizko in imajo premajhno odbojnost. Včasih se zgodi, da učitelji projicirajo kar na steno ali obrnjen zemljevidi. Koliko je taka projekcija vredna, je težko soditi, prav gotovo pa ni taka, kot so jo načrtovali pri oblikovanju didaktičnih gradiv. Najmanjše projekcijsko platno, ki sodi v naše šole, je veliko 200 krat 200 cm. Lahko je tudi večje, to je odvisno od velikosti učilnice. V normalni učilnici projekcija na platno površine 200 krat 200 cm omogoča dobro vidnost vsem učencem v razredu.

Projekcijska platna so različne kakovosti. Najboljša imajo visoko odsevnost in visoko kontrastno projekcijo ter so zaradi tega tudi draga. Za šolo so primerna platna, ki imajo odsevnost nad 80%. Projekcijska platna imajo lahko mehanični ali električni pogon. Razlika v kvaliteti pogona ne vpliva na kvaliteto projekcije. Mehanični pogon je nekajkrat cenejši od električnega, pa tudi manj se kvarijo.

Projekcijsko platno montiramo hkrati z navijalniki. Podobno kot navijalnika mora tudi projekcijsko platno viseti dovolj visoko, da nanj vidijo vsi učenci

v razredu. Spodnji rob stenskih kart in projekcijskega platna mora segati največ do višine 120 cm od tal. Projekcijsko platno mora biti prilagojeno različnim projekcijam. Pred montažo moramo vedeti, katera projekcijska sredstva bomo uporabljali ter kakšne so njihove zahteve glede na projekcijo. Posebej opozarjamo na projekcijo z grafoskopom, ki pri dvignjenem platnu zahteva nagnjeno projekcijsko platno, da ne pride do deformacije slike. Tem zahtevam projekcije najlaže zadovoljimo, če je projekcijsko platno montirano na ročici, ki je premakljiva. Zaradi pogoste uporabe projekcije naj bo platno montirano na sredini prednje stene.

Tako zapolnjena prednja stena omogoča dobre pogoje za frontalni pouk in je hkrati izhodišče za nadaljnjo opremljanje geografske učilnice. Z zaključkom te faze v razredu lahko potekajo tudi druge oblike pouka. Temeljni pogoj za ustvarjanje prostorske predstave je ustvarjen.

Pogoji za posredno opazovanje. V prvi fazi opremljanja geografske učilnice smo zagotovili pogoje za ustvarjanje prostorske predstave. Urejena prednja stena, zapolnjena s celostransko tablo, dvema navijalnikoma in projekcijskim platnom, omogoča ustvarjanje prostorske predstave. Ena izmed temeljnih nalog pouka geografije pa je tudi opazovanje. Neposredno opazovanje šolske okolice sicer omogoča transfer številnih pojavov in procesov. V geografiji pa je zelo veliko pokrajin, pojavov in procesov v njih, ki jih večina učencev ne bo mogla nikoli neposredno opazovati, predstavo o njih pa vendar mora imeti. Vse to mogoča posredno opazovanje s pomočjo različnih učnih sredstev in učil.

Za posredno opazovanje moramo ustvariti pogoje, da ga lahko izvedemo. Projekcijskih sredstev na naših šolah je veliko. Z anketo je bilo ugotovljeno, da samo 5 % slovenskih šol nima v geografski učilnici grafoskopa. Manj je diaprojektorjev, še manj televizorjev in videorekorderjev, najmanj pa filmskih projektorjev in projektorjev za element film. Nekako razumljiv je odnos med temi projekcijskimi sredstvi, ker je odvisen od didaktičnih gradiv. Nastaja pa vprašanje kakovosti projekcije in njene enakovrednosti za vse učence v razredu. Projekcije so le redkokdaj take, da bi ustrezale zahtevam projekcije same kot tudi zahtevam sodobnega pouka. Postavitev projekcijskega platna smo razrešili že v prvi fazi opremljanja učilnice. Njegova velikost je pogojena z ugotovljeno diskriminacijo, ki jo je do sedaj v naših šolah predstavljalo premajhno platno.

Pri projekciji se dogaja še nekaj. Projekcijska sredstva in platno niso razmeščena tako, da bi jih lahko v vsakem trenutku uporabili. Z njihovo pripravo med poukom pade koncentracija učencev in ponovno jih je potrebno motivirati. Učitelj, nevešč dela, pa tudi med samo projekcijo s svojim gibanjem učencem zastira pogled in tako onemogoča sodelovanje.

Če hočemo ustvariti pogoje za posredno opazovanje, je treba postaviti multimedijiški pult, na katerega lahko postavimo vsa projekcijska sredstva. Postavitev projekcijskega platna pogojuje postavitev multimedijiškega pulta. Postavimo ga pred platno v sredino razreda. Oddaljenost od platna je odvisna od optike projekcijskih sredstev. Multimedijiški pult lahko oblikuje hišnik na šoli ali pa poiščemo obrtnika, da ga napravi. Zgrajen mora biti tako, da omogoča uporabo vseh projekcijskih sredstev.

Ob projektu vzorčne geografske učilnice smo s proizvajalci pohištvene opreme oblikovali tudi multimedijiški pult, ki ustreza vsem zahtevam opreme učilnice v tej fazi, pa še v naslednji bo lahko služil svojemu namenu. Na multimedijiški pult lahko postavimo grafoskop tako, da skupaj z vrhno ploskvijo pulta služi kot delovna površina grafoskopa. Za grafoskopom je dvizžna polica, na katero lahko postavimo ali diaproyektor ali filmski projektor ali projektor za element film. Do multimedijiškega pulta je speljan kabel, v pultu pa je šest vtičnic, ki omogočajo priklop vseh projekcijskih sredstev. Učitelj lahko z enega mesta vodi projekcijo z različnimi projekcijskimi sredstvi. V multimedijiški pult je vgrajen predalnik, ki služi za shranjevanje prosojnic, diapozitivov ali filmov.

Pod grafoskopom je v multimedijiškem pultu več polic s standardizirano višino, na katere lahko postavimo elemente za naslednjo fazo opremljanja geografske učilnice. Na najnižjo polico postavimo računalnik, nad njim je polica za videorekorder, ki ga uporabljamo za multimedijiško projekcijo. Če bomo uporabljali LCD ploščo kot najcenejšo obliko za multimedijiško projekcijo, jo postavimo na grafoskop, ki mora ustrezati zahtevam za tako projekcijo. Če pa se odločimo za LCD projektor, ga postavimo na dvizžno polico. V tem primeru zapremo odprtino za grafoskop in nanjo položimo notebooke kot najdražjo varianto multimedijiške projekcije.

Multimedijiški pult je edina večja investicija v tej fazi opremljanja geografske učilnice. Večina šol namreč že ima diaproyektor in grafoskop, nekatere tudi filmski projektor. Vseh teh sredstev v naslednji fazi

ne bomo rabili, toda po šolah je še toliko neopremljenih učilnic, da ne bo problema, kam ta učna sredstva postaviti.

Učilnice, ki ima postavljen televizor in videorekorder, v tej fazi ne bi spreminjali. Šole, ki teh aparatov nimajo, pa naj denar vložijo v nakup računalnika. Tako bodo imeli že nekaj opreme za tretjo fazo in učilnica bo prej dobila popolno podobo.

Za projekcijo je treba pripraviti zavese. Vsi proizvajalci projekcijskih sredstev zagotavljajo, da so uporabna pri dnevni svetlobi, izkušnje pa kažejo, da je projekcija pri zatemnjeni učilnici boljša. Zavese so lahko različne. Najcenejše so iz gosto tkanega platna, ki jih obesimo na vodila in ob projekcij zapremo. Dražje so zavese iz za svetlobo nepropustnih materialov (light stop), ki jih zvijamo na roleje ali vrtimo kot lamele. Obe različici lahko tudi električno poganjamo. Zvijanje je počasnejše in manj estetsko. Najdražja različica so lamele na električni pogon v dveh smereh z odstranitvijo ali vrtenjem zaves okoli osi. Ob oblikovanju vzorčne učilnice smo našli proizvajalce, ki znajo take zavese napraviti.

V drugi fazi moramo poskrbeti še za eno steno. Prazno steno prekrijemo s panel ploščami, na katere lahko lepimo plakate, pripravljamo razstave ali pišemo obvestila za učence. Tako kot za prednjo steno je tudi za to najboljše, da je vsa prekrita s panoji. Na zgornjem robu morajo biti kljukice, da lahko obešamo tudi zemljevide.

Druga faza torej za večino obstoječih geografskih učilnic pomeni nakup multimedijiškega pulta. Za nekatere pa še zavese in stenske panoje.

Multimedijiška oprema. Najdražji del opreme je nakup računalniške opreme za multimedijo. Nakup zahteva predhodno pripravo učiteljev za njeno uporabo. S tem v zvezi bodo organizirane delavnice, ki bodo pripravile učitelje, da bodo lahko tisti trenutek, ko bo oprema prišla na šolo, z njo tudi znali upravljati.

Računalnik, ki ga kupujemo, mora ustrezati zahtevam, ki jih je postavilo Ministrstvo za šolstvo in šport pri opremljanju računalniških učilnic. Konfiguracija se prilagaja razvoju strojne in programske opreme. Osnovni priporočen računalnik ima trenutno naslednjo minimalno konfiguracijo: procesor Pentium 133, 16 MB RAM, gibki disk 3,5, 1,2 GB trdi disk, mrežna kartica, monitor 15", CD-ROM z osemkratno hitrostjo, 16 bitna zvočna kartica, polodprte slušalke in/ali zvočniki, mikrofoni. Seveda je to minimalna oprema, ki jo za realizacijo programa moramo

imeti. Na trgu so mnogo boljši in hitrejši računalniki. Oprema ima različno ceno. Najdražji so notebooki, ki so najbolj pripravní, saj jih lahko odnesemo domov, uredimo priprave in jih vrnemo v šolo.

Podobno je pri projekcijski opremi za računalnik. Najcenejša je LCD plošča, ki mora odgovarjati zahtevam Ministrstva za šolstvo in šport. Imeti mora ločljivost 800 krat 600, aktivno matriko (kontrast 1 : 100 ali več), prosojnost (250 lm ali več), videopriključek (možnost priključitve videorekorderja ali video kame-re), audio priključek (priključek za zunanje zvočnike) in daljinsko vodenje. LCD ploščo namestimo na grafoskop, ki mora ustrezati naslednjim kriterijem: svetlobni tok 7000 lm ali več, možnost regulacije svetlobnega toka (zmanjšanje na 50 % oziroma 60 %), grafoskop mora imeti vgrajen UV filter, tako da je segrevanje pri obratovanju minimalno, hrup pri obratovanju minimalen, da je delo v učilnici nemoteno.

Bolj zahtevni in dražji so LCD projektorji. Tudi ti morajo imeti sledeče lastnosti: resolucija 800 krat 600, LCD aktivna matrika (kontrast 1 : 150 ali več), prosojnost (250 lm ali več), video priključek (eden ali dva, možnost priključitve video rekorderja ali/in video kamere), audio priključek (lastni zvočniki in/ali možnost priključka za zunanje zvočnike), daljinsko vodenje, možnost pritrditve na steno oziroma strop. Ob razmeroma visoki ceni jih na šolah ne bo veliko. Ko bodo šole prišle do te faze, bo oprema verjetno mnogo cenejša.

Seveda pa uporabe te opreme ne bo brez ustrezne programske opreme. Trenutno so na našem trgu zgoščenke, ki jih izdajajo velike svetovne založbe. Pripravljajo pa se že tudi domače zgoščenke, ki bodo pripravljene neposredno po naših učnih načrtih in tudi takoj uporabne pri pouku geografije.

V tej fazi bo potrebno kupiti celotno prezentacijsko opremo, ki jo sestavljata računalnik in projekcijski del z LCD ploščo ali projektorjem. Nakup in kakovost bosta odvisna od finančnih možnosti šole.

Geografski kabinet. Zadnja faza opremljanja je namenjena geografskemu kabinetu. V njem naj bodo pregledno shranjena vsa učila, ki jih ne potrebujemo stalno pri pouku geografije. V njem so v stolu ostale stenske karte. V omarah naj bo prostor za prosojnice, diapozitive in filme. Posebno mesto in skrb moramo v kabinetu posvetiti kartam, ki jih potrebujemo za terensko delo in ekskurzije. V ta namen potrebujemo predalnik, v katerem so pregledno spravljene vse karte. Posebej mora biti shranjena oprema za terensko delo.

Za shranjevanje učil ni potrebna posebna oprema. Kupiti je treba dve ali tri omare s steklenimi vrati in vanje po sistemu shraniti učila. Za stenske karte obstajajo stojala, v katera postavimo karte, ki jih občasno rabimo. Za ročne karte potrebujemo predalnik. To je v bistvu, poleg klopi in stolov, vsa oprema, ki jo potrebujemo v kabinetu.

PRIZNANJA OB 75. OBLETNICI ZVEZE GEOGRAFSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE

Milan Natek

Pomen, vloga in ugled posamezne stanovske organizacije v javnosti temeljijo predvsem na raznovrstnem in predanem delu njenega članstva. Njena moč in veljava se krepi in utrjuje z delom, ki zajema najširše vrste svojega članstva. Obenem pa pomaga s svojimi raznoterimi dejavnostmi usmerjati razvoj stroke ter njeno vpetost in vraščeno v številne oblike vsakdanjega javnega življenja. Neprecenljiv je namreč pomen vsakega strokovnega društva tudi na področju izobraževanja, saj more s svojimi neposrednimi strokovnoraziskovalnimi in didaktičnimi ter drugimi spoznanji obogatiti in poglobiti vsebinske zasnove pouka in celostnega izobraževalnega procesa.

Domala že od samega začetka je naše Geografsko društvo združevalo v svojih vrstah tako študente, učitelje in profesorje geografije kakor tudi univerzitetne profesorje. Osrednja vez, ki je povezovala in zblíževala geografe in strokovnjake sorodnih ved, je bila želja po spoznavanju in proučevanju občé geografskih značilnosti slovenske zemlje in njenega prebivalstva. Z novimi spoznanji in ugotovljenimi zakonitostmi so bogatili pouk zemljepisa in stalno skrbeli za dvig kvalitete geografskih učbenikov. To je bil že v preteklosti eden izmed osrednjih namenov Geografskega društva, ki je z leti bogatilo in razširjalo svojo dejavnost na številna nova področja.

Uspeh društvenega dela je bil vedno odvisen od dejavnosti ljudi, ki so iz različnih potreb in namenov posvečali društvu del svojega razpoložljivega časa. Tudi najrazličnejše društvene dejavnosti so nemalo prispevale k ugledu in uveljavitvi slovenske geografije v javnosti, še zlasti na področju šolstva, raziskovalne dejavnosti, tiska, aplikacij geografskih zakonitosti na področju prostorskih ved itd. Kljub temu, da je domala že od samega začetka celotno druš-